

200705268/1.

Datum uitspraak: 29 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/13105 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 2 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet in behandeling genomen.

Bij besluit van 20 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juli 2007, verzonden op 5 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen appellant in het hoger-beroepschrift heeft aangevoerd, heeft hij niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Dat dat voor het eerst in hoger beroep gebeurt, verdraagt zich niet met het bepaalde in voormeld artikel 85 van de Vw 2000. Uit deze bepaling volgt dat de grieven in hoger beroep moeten blijven binnen de beoordeling van het bestreden besluit die de rechtbank heeft gegeven, danwel, gelet op de daartegen voor haar aangevoerde gronden en de door haar te verrichten ambtshalve toetsing, behoorde te geven. Nu hetgeen is aangevoerd daaraan niet voldoet, is geen sprake van één of meer grieven, als in deze bepaling bedoeld. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

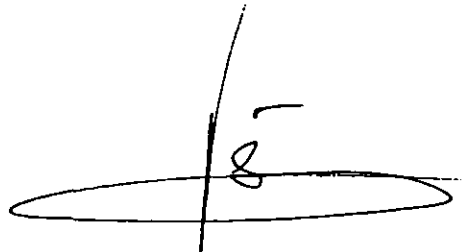
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 november 2007

348-555.

Verzonden: 29 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07/13105

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 2 juli 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Chinese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. A.G. Kleijweg, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Snoeks, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

1.1 Eiser heeft op 26 juni 2006 een aanvraag ingediend tot het verlengen van zijn verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel 'voortgezet verblijf'. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 5 januari 2007 niet in behandeling genomen. Eiser heeft tegen het besluit op 24 januari 2007 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 20 maart 2007 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 24 maart 2007 beroep ingesteld.

1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 7 juni 2007. Eiser is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit overwogen dat de aanvraag niet is ondertekend, hoewel eiser tweemaal in de gelegenheid is gesteld het aanvraagformulier te voorzien van de ontbrekende handtekening.

- 2.3 Hiertegen heeft eiser in beroep het volgende aangevoerd. Verweerder heeft geen redelijke belangenafweging gemaakt. Verweerder was niet verplicht om de aanvraag buiten behandeling te stellen en verweerder had rekening moeten houden met de omstandigheid dat eiser, een Chinees en Engels sprekende student, de brieven waarin verzocht werd om alsnog een handtekening op het aanvraagformulier te plaatsen, niet begreep. Eiser bezat het verblijfsrecht voor Nederland om hier te studeren en zich voor te bereiden op een professionele carrière. Door hem voortgezet verblijf te onthouden, maakt verweerder inbreuk op zijn recht op eigendom als bedoeld in artikel 1 van het eerste protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.4 Ingevolge 4:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), voor zover hier van belang, kan een aanvraag om een vergunning tot verblijf buiten behandeling worden gesteld indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn de aanvraag aan te vullen. Ingevolge artikel 4:2, eerste lid, Awb wordt de aanvraag ondertekend.
- 2.5 De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat de aanvraag niet door eiser is ondertekend. Eveneens staat vast dat eiser geen gebruik heeft gemaakt van de geboden gelegenheid om dit verzuim te herstellen. Mitsdien heeft eiser niet voldaan aan het wettelijk voorschrift als bedoeld in artikel 4:2, eerste lid, Awb voor het in behandeling nemen van de aanvraag.
- 2.6 Vervolgens is de vraag aan de orde of verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten de aanvraag buiten behandeling te stellen. Daarbij stelt de rechtbank voorop dat verweerder een discretionaire bevoegdheid heeft om een aanvraag niet in behandeling te nemen. Dat betekent dat de rechtbank een uit hoofde van die bevoegdheid genomen besluit marginaal dient te toetsen.
- 2.7 De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten de aanvraag niet in behandeling te nemen. Dat eiser de inhoud van de brieven niet heeft begrepen omdat hij de Nederlandse taal onvoldoende machtig zou zijn, is een omstandigheid die voor rekening en risico van eiser komt. Overigens is ter zitting gebleken dat eiser de overige gegevens en bescheiden waarom verweerder schriftelijk had verzocht verweerder wel heeft doen toekomen en hij de inhoud van de brief in dit opzicht klaarblijkelijk heeft begrepen.
- 2.8 Eiser heeft voorts aangevoerd dat het onthouden van verder verblijf een inbreuk oplevert op zijn recht op eigendom als bedoeld in artikel 1 van het eerste protocol bij het EVRM. In artikel 1, eerste lid, van het door eiser genoemde eerste protocol bij voormeld verdrag is bepaald, dat alle natuurlijke of rechtspersonen recht hebben op het ongestoord genot van hun eigendom en dat niemand van zijn eigendom zal worden beroofd behalve in het algemeen belang en met inachtneming van de voorwaarden, neergelegd in de wet en in de algemene beginselen van het internationaal recht.
- 2.9 De rechtbank is van oordeel dat dit beroep niet kan slagen. Daartoe overweegt de rechtbank dat de gemachtigde van eiser ten onrechte als uitgangspunt neemt dat eiser verblijfsrecht in Nederland bezit om hier te studeren en zich voor te bereiden op zijn

carrière. Immers, uit het procesdossier blijkt dat eiser in 1999 als alleenstaande minderjarige asielzoeker is toegelaten en vervolgens in 2001 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf'. Deze toelating vindt plaats om humanitaire redenen. De aan eiser verleende vergunning om humanitaire redenen is naar het oordeel van de rechtbank, gelet op een aantal arresten van het Europese Hof voor de rechten van de mens hieromtrent, niet als eigendom in de zin van artikel 1 van het eerste protocol bij het EVRM aan te merken.

2.10 Gelet op het voorgaande zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.

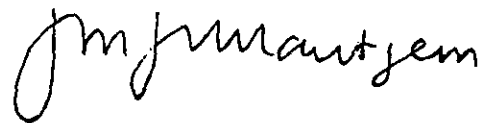
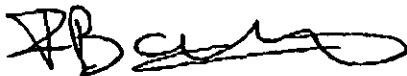
2.11 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Bestissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, en op 2 juli 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. R. Barzilay, griffier.

Afschrift verzonden op:

Coll:

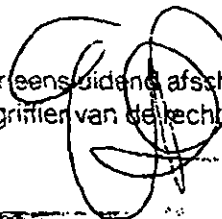
05 JULI 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Schuurman • Koets • de Vries
advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN 4601	
25 JUL 2007 B	
ZAAKNR. 200705268	
AAN: V2	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Mr H.H.M. de Vries-Veringa
Mr C.L. Koets-Bolhuis
Mr M.A.V. Hoogerduyn
Mr K. Jurriëns
Mr A.G. Kleijweg
Mr G.P. Baldewsing

Mr C.W.E.M. Koets
juridisch medewerker

advocaat/mediator lid VFAS

RAAD VAN STATE
Afdeling Bestuursrechtspraak
Kneuterdijk 22
2500 EA DEN HAAG
Tevens per fax 070 - 365 13 80

Den Haag, 25 juli 2007.

Betreft: VW, regulier, IND 9808-19-8067, ons kenmerk 07/1183.

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

De heer _____ geboren _____ van Chinese nationaliteit, thans verblijvende te _____, te dezer zake domicilie kiezende aan de Laan Copes van Cattenburch 105, 2585 EX te Den Haag ten kantore van de advocaat en procureur mr. A.G. Kleijweg, welke bepaaldelijk is gevolmachtigd om dit hoger beroepschrift te ondertekenen en in te dienen, geeft het navolgende te kennen.

Dit hoger beroep wordt namens de heer _____, verder te noemen cliënt, ingesteld tegen de aangehechte uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem, AWB nummer 07/13105, uitspraakdatum 2 juli 2007, verzenddatum 5 juli 2007.

Met betrekking tot de grieven wordt het volgende aangevoerd.

1. In beroep is namens cliënt aangevoerd dat hij in de onderhavige aanvraag weliswaar heeft nagelaten zijn handtekening op de aanvraag te plaatsen, dat hij abusievelijk ook niet op de juiste wijze gebruik heeft gemaakt van de geboden hersteltermijn, doch dat zulks niet de buiten behandelingstelling van zijn aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning rechtvaardigt.

2. Betrokkene, toegelaten als alleenstaande minderjarige asielzoeker, heeft langdurig rechtmatig verblijf gehad in Nederland. Het vanwege een administratieve misser buiten behandeling stellen van de aanvraag om voortgezette toelating, met name op een moment dat de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning al bijna zes maanden was verstreken heeft buitenproportionele gevolgen.

Laan Copes van Cattenburch 105
2585 EX s-Gravenhage

Tel. 070-3639968
Fax 070-3561402

E-mail:
mail@skv-advocaten.nl

Derdenrekening 9510079 t.n.v. Stichting Beheer Dergengelden Schuurman en Koets

3. Verweerder heeft onvoldoende onderkend dat aan cliënt voortzetting van het rechtmatig verblijf dat hij bezat, werd onthouden. Ook bezat hij de verblijfsrecht nu juist teneinde in Nederland te kunnen verblijven, wonen een sociaal leven te onderhouden. Door voortzetting van rechtmatig verblijf aan cliënt te onthouden maakt verweerder derhalve actief een inbreuk op het privéleven van cliënt en daarmee op een van de rechten zoals beschermd in artikel 8 EVRM.

4. Zo een inbreuk moet worden gerechtvaardigd. Verweerder heeft de inbreuk slechts gerechtvaardigd middels een verwijzing naar artikel 4:5 AWB en de daarin opgenomen bevoegdheid om, desgewenst, een aanvraag buiten behandeling te stellen als niet alle gewenste stukken danwel gegevens zijn aangeleverd.

5. Verweerder heeft niet gemotiveerd en gerechtvaardigd waarom in het onderhavige geval de behandeling van de aanvraag niet is aangehouden totdat wel de handtekening op de juiste plaats op het formulier is geplaatst. Evenmin heeft verweerder ervoor gekozen om de aanvraag af te wijzen, aldus cliënt in bezwaar een mogelijkheid tot herstel te bieden, en daarmee cliënt niet buitenproportioneel te treffen in zijn belangen.

6. Voorts heeft verweerder niet gerechtvaardigd waarom het nu voor deze aanvraag van belang was om glashard vast te houden aan het formele vereiste van ondertekening van de aanvraag. Buiten twijfel was de aanvraag afkomstig van cliënt. Voorts beschikte verweerder al over enkele recente en originele handtekeningen van cliënt, maar dan geplaatst op de fotokaarten. Er was derhalve in redelijkheid geen "gebrek" aan een handtekening om zeker te stellen dat de aanvraag inderdaad van cliënt afkomstig was.

7. Rest slechts de conclusie dat het tegenwerpen van het niet zijn getekend van het aanvraagformulier, slechts heeft plaatsgevonden omdat het kón, niet omdat er een feitelijke noodzaak daartoe bestond. Immers, het vereiste van ondertekening van een aanvraag, is slechts een voorschrift dat is opgenomen om buiten twijfel te stellen dat de aanvrager ook werkelijk de aanvrager is.

8. Dit stond in casu echter al vast, gelet op de vele handtekeningen, kopie en origineel, oud en uiterst recent, waarover verweerder in het departementale dossier al beschikte, in samenhang met de overige aangeleverde stukken. Het formele vereiste, diende derhalve geen materieel doel meer. Louter om formalistische reden is de aanvraag buiten behandeling gesteld, niet wegens een noodzaak.

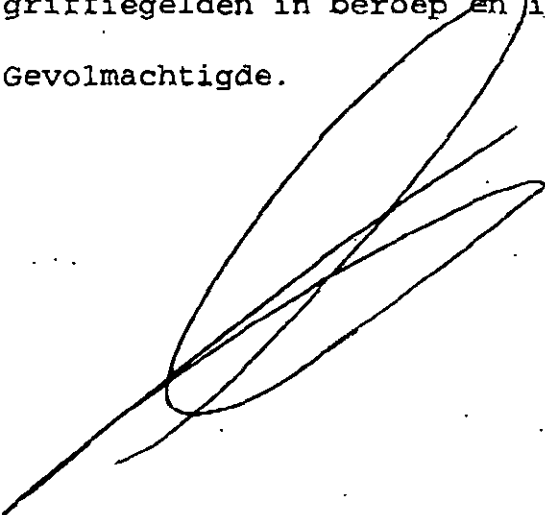
9. Een redelijke uitleg van artikel 4:5 AWB dient te leiden tot de conclusie dat indien verweerder beschikt over alle benodigde inhoudelijke gegevens, én buiten redelijke twijfel is, dat aan de door de formele vereisten gediende doelen en voorwaarden is voldaan, dat dan toepassing van 4:5 AWB niet is toegestaan.

10. Als eerste grief wordt aangevoerd dat de rechtbank in de bestreden uitspraak, pagina 2, onder punt 2.8 tot en met 2.10, vanwege het hiervoor onder punt 9 aangevoerde, ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat op grond van artikel 4:5 AWB de aanvraag buiten behandeling kon worden gesteld.

11. Als tweede grief wordt dan ook aangevoerd dat de rechtbank in de bestreden uitspraak, pagina 2, onder punt 2.4 tot en met 2.7, vanwege het hiervoor onder de punten 2 tot en met 9 aangevoerde, ten onrechte heeft geoordeeld, dat verweerder voldoende heeft gerechtsvaardigd waarom in het onderhavige geval, louter vanwege een puur formalistische redenen, weigerachtig om gebruik te maken van diens discretionaire bevoegdheid, een inbreuk mocht worden gemaakt op het privéleven van cliënt, zoals beschermd in artikel 8 EVRM.

14. Gelet op al het voornoemde wordt uw Raad verzocht om de bestreden uitspraak te vernietigen en daarvoor in de plaats te stellen de uitspraak van uw Raad, inhoudende gegrondverklaring van het beroep in eerste aanleg, alles onder de bepaling dat verweerder aan betrokkene dient te vergoeden, de proceskosten alsmede de griffiegelden in beroep en in hoger beroep.

Gevolmachtigde.

Bijlagen: -4-.